RECHTSPRAAK

Bedrijfsleider terecht op staande voet ontslagen na laten verrichten diverse privébetalingen via werkgeefster.

Feiten

Werknemer is per 1 januari 2013 in dienst getreden bij werkgeefster in de functie van bedrijfsleider. Nadat signalen waren gerezen dat werknemer zich ten koste van werkgeefster verrijkt had, is een diepgravend onderzoek ingesteld. Op 4 november 2024 heeft een hoor- en wederhoorgesprek plaatsgevonden. Diezelfde dag is werknemer op staande voet ontslagen vanwege onder meer het laten betalen van werkgeefster voor privéaangelegenheden. Ook de volgens werkgeefster leugenachtige en tegenstrijdige verklaringen van werknemer zijn meegewogen. Op 13 december 2024 is werknemer opnieuw op staande voet ontslagen vanwege nieuwe omstandigheden die aan het licht waren gekomen. Werknemer verzoekt onder meer een billijke vergoeding van € 150.000 bruto.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt als volgt. De kantonrechter is van oordeel dat het ontslag op staande voet onverwijld is gegeven. Gelet op de bevoegdheid van werknemer om aan hem gekoppelde facturen en het betaaladvies goed te keuren, was er eerder geen vermoeden van een dringende reden. Zodra het vermoeden van het bestaan van een dringende reden bij werkgeefster op 29 oktober 2024 bestond, heeft zij onderzoek hiernaar gedaan. Dit onderzoek heeft plaatsgevonden van 29 oktober 2024 tot 1 november 2024. Tijdens dit onderzoek zijn facturen en het inzetten van een medewerker bij werknemer thuis en de gang van zaken omtrent de bedrijfsbus naar voren gekomen. Vervolgens is werknemer op 4 november 2024 met de uitkomsten van het onderzoek geconfronteerd en op staande voet ontslagen. Vast staat dat werknemer kosten voor privéaangelegenheden heeft laten lopen via werkgeefster en laten betalen door werkgeefster. Het dient voor een werknemer zonneklaar te zijn dat hij niet via de werkgever privéaankopen kan doen, tenzij daarvoor toestemming is verleend. Ook zonder dat dit expliciet duidelijk is gemaakt door de werkgever of zonder dat daarvoor beleid bestaat, kan hierover naar het oordeel van de kantonrechter geen misverstand bestaan. Dat dit ook voor werknemer helder was, blijkt wel uit het feit dat hij aangeeft dat hij elke aankoop via werkgeefster met de administrateur heeft overlegd. Behalve dat het overleg door de administrateur wordt ontkend, is voor de kantonrechter echter niet duidelijk geworden waarom werknemer dit met de administrateur overlegde. De administrateur had geen bevoegdheid en stond onder het gezag van werknemer. Het was aan werknemer om facturen goed te keuren door het zetten van zijn stempel en handtekening. Gelet op de positie van werknemer als bedrijfsleider binnen de organisatie had het voor de hand gelegen om

toestemming te vragen aan zijn leidinggevende dan wel aan een andere medewerker met een hogere positie dan die van werknemer, om privé-uitgaven te laten lopen via werkgeefster. Dat werknemer zonder toestemming van werkgeefster privéaangelegenheden via werkgeefster heeft laten lopen en de kosten daarvan niet aan werkgeefster heeft vergoed, is naar het oordeel van de kantonrechter aan te merken als ernstig. Feitelijk heeft werknemer werkgeefster, zonder dat zij dat wist en kon zien in de administratie, laten betalen voor privéaangelegenheden. Dit geldt ook voor het, zonder deugdelijke afspraken en vergoeding, gebruiken van de bedrijfsbus voor privédoeleinden. Voor werknemer pleiten zijn smetteloze dienstverband van elf jaar en het feit dat een geldig ontslag op staande voet voor hem enorme financiële gevolgen heeft. In de gegeven omstandigheden is een ontslag op staande voet echter gerechtvaardigd. De handelswijze van werknemer kan worden aangemerkt als een dermate ernstige inbreuk op het vertrouwen dat werkgeefster in hem moet kunnen stellen dat van haar redelijkerwijs niet kan worden gevergd de dienstbetrekking te laten voortduren. De verzochte billijke vergoeding en aanpalende verzoeken worden afgewezen. Werknemer wordt in de proceskosten veroordeeld.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland
Datum uitspraak: 13-02-2025
ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2025:5937
Zaaknummer: K/4302/11453327
Rechters: I.F. Clement
Advocaten: J. Scholtens en mr. A.TH. Nijk
Wetsartikelen: 7:677 BW en 7:678 BW